

Suomen Ilmailuliitto -

Finlands Flygförbund r.y.

Toimintakertomus vuodelta 1972

Yleistä

53. kertomusvuosi oli monessa suhteessa merkityksellinen siviili-ilmailullemme. Vuotta voidaan hyvällä syyllä pitää hallinnollisten uudistusten vuotena. Suomen Ilmailuliitonkin jo 1950-luvulla tukema ajatus erillisen ilmailuhallituksen perustamisesta toteutui maaliskuun 1 päivänä 1972, jolloin Ilmailuhallitus aloitti toimintansa.

Ilmailuhallituksen perustaminen on merkinnyt entistäkin kiinteämpää yhteistyötä ilmailuviranomaisen ja Suomen Ilmailuliiton välillä. Lähinnä lentoturvallisuudesta ja koulutuksesta johtuvien kysymysten käsittely on tällöin ollut työn kohteena.

Kertomusvuosi on ollut myös sisäisen uudistumisen kannalta merkittävä. Mahdollisuudet liiton vastaiselle kehittämiselle ovat tuntuvasti parantuneet kun taloutta voitiin parantaa toimintasuunnitelman edellyttämällä tavalla. Niin ikään saatiin jo edellisen toimintavuoden aikana vireille pantu sääntömuutos toteutetuksi. Oikeusministeriö on hyväksy-

Keskustoimikunnat

Laskuvarjourheilun Keskustoimikunta (LuKT, puheenjohtaja J. Mali)

Jäsenet: Erkki Hakanen, Rauno Härkönen, Markku Koi-
vula, Seppo Kokkonen, Keijo Koskinen, Kalervo Lammi,
Timo Nieminen, Ralf Norra, Heikki Siiröpää, Tapio
Satamo, Harri Toivonen ja Eero Ylinen.

Moottori- ja purjelennon sekä laskuvarjourheilun
koulutustoimintaa on johtanut lentotoiminnanohjaa-
ja Jaakko Kaskia ja lennoki- ja nuorisotoimintaa
lennokkiohjaaja Antero Luoma, jotka ovat lisäksi
toimineet alojensa keskustoimikuntien sihteereinä.

L a s k u v a r j o h y p y t

Kertomusvuonna harrastettiin aktiivista laskuvar-
johyppytoimintaa SIL:n piirissä 15 kerhossa
(17 v. 1971, 16 v. 1970).

SIL:lle ilmoitettujen laskuvarjohyppyjen kokonais-
määräksi tuli 9.600 hyppyä (13.005 v. 1971, 9.633
v. 1970). Kerhojen antamien ilmoitusten mukaan pää-
asiallisin syy hyppylukujen pienenemiseen oli vai-
keudet sopivien hyppylentokoneiden käyttöön saami-
nessa. Vain muutama kerho on toiminnassaan voinut
tukeutua omaan koneeseen. Suurin osa kerhoista
käyttää vuokrakalustoa, jonka saanti on ajoittain
osoittautunut vaikeaksi.

Suoritettujen hyppyjen perusteella arvioituna viisi aktiivisinta kerhoa olivat:

Utin Laskuvarjokerho	1.653	hyppyä
Imatran Ilmailukerho	1.534	"
Suomen Laskuvarjokerho (H:ki)	1.266	"
Varkauden Lentokerho	1.056	"
Satakunnan Laskuvarjourheilijat	797	"

Kaikkien kerhojen toimintaluvut ilmenevät tämän toimintakertomuksen liitteenä olevasta taulukosta. Niin ikään esitetään käyrän muodossa hyppymäärän vuosittainen kehitys Suomessa.

Laskuvarjokalusto

Ilmailuhallituksen tilaston mukaan oli kalustotilanne vuoden vaihteessa seuraava

Varjoluokka	lisäys -72	poisto -72	rekisteris- sä 1.1.73
Lentokonepelastusv.	18	18	271
Urheilupelastusv.	22	-	178
Alkeisvarjot	-	-	15
Alkeisaukkovarjot	-	1	75
Tehovarjot	5	3	76
Liitovarjot	28	1	151
	<u>73</u>	<u>23</u>	<u>766</u>

Urheilulaskuvarjoista noin kolmannes on kerhojen omistuksessa. Loput varjoista kuuluvat hyppääjien henkilökohtaiseen varustukseen. Lentokonepelastusvarjot puolestaan kuuluvat pääasiassa purjelentokerhojen kalustoon.

Hyppääjien lupakirjat ja tutkinnot

Vuonna 1971 käyttöön tulleita laskuvarjohyppääjän lupakirjoja oli vuoden 1972 päättyessä voimassa 118. Vuoden 1971 päättyessä lupakirjojen määrä oli 42. Vuoden 1972 aikana suoritettiin 80 uutta laskuvarjohyppääjän lupakirjaa, neljä lupakirjaa vanheni.

SIL:ssa kirjattiin seuraavat urheilulliset hyppy-tutkinnot:

A-luokka	11 (79 v. -71),	kaikkiaan suoritettu	311
B-luokka	6 (42 v. -71),	"	136
C-luokka	5 (20 v. -71),	"	68
D-luokka	- (1 v. -71),	"	6

Hyppääjien pieni kiinnostus luokkasuorituksiin johtunee siirtymisestä laskuvarjohyppääjän lupakirjaan, jolloin luokkien aikaisempi merkitys on vähentynyt.

Hyppymestareiden koulutus

Jämin Ilmailuopistolle suunniteltu hyppymestarikurssi jouduttiin eräiden yhteensattumien sekä liian pienen oppilasmäärän takia peruuttamaan. Laskuvarjourheilun keskuustoimikunta teki vuoden lopulla päätöksen olla antamatta lausuntoja hyppymestarikelpuutusanomuksiin muille kuin keskitetyn hyppymestarikurssin suorittaneille hakijoille. Tämän toimenpiteen toivotaan lisäävän kiinnostusta hyppymestarikursseja kohtaan, joiden toimeenpano keskitetysti on jo aikaisemmin todettu välttämättömäksi.

Kilpailutoiminta

Laskuvarjohyppyjen Suomen mestaruuskilpailut pidettiin Utissa 15 - 18.6. Ilmoittautuneita kilpailijoita oli 84, hypänneitä noin 70.

Kilpailujen järjestäjänä toimi Utin Laskuvarjokerho. Tulokset: Yleismestari A. Takkala, henkilökohtainen tarkkuushyppy: I A. Takkala, taitohyppy: I A. Takkala, joukkuetarkkuushyppy: I Laskuvarjojääkärikoulun I-joukkue (T. Kauppi-
la, O. Kilpinen, H. Laitinen, T. Soini).

SM-kisojen lisäksi kerhot järjestivät eri puolilla Suomea useita pienempiä paikalliskilpailuja.

Laskuvarjohyppyjen pohjoismaiset mestaruuskilpailut olivat Jarlsbergin lentokentällä Norjassa 16 - 23.7. Yleismestaruuden voitti Ruotsin Jonas Wallberg. Suomalaisten sijoitukset tässä kilpailussa olivat: Takkala 3., Toivonen 6., Soini 12., Piltti 13., Kilpinen 19. ja Karhu 20. Tyylihyppy voitti Norjan Egil Hansen, paras suomalainen oli Antero Takkala, 5. Henkilökohtaisen tarkkuushyppyn voitti Ruotsin Björn Ekblad, paras suomalainen oli Harri Toivonen, 3. Joukkuetarkkuuskilpailun voitti Ruotsi, toisena Norja ja kolmantena Suomi.

Osallistuminen laskuvarjohyppyjen PM-kisoihin tapahtui joukkueen omatoimisuuden pohjalta, sillä SIL ei matkalippujen lisäksi voinut tukea osallistumista.

Vuoden päätapahtuma laskuvarjohyppykilpailuissa oli osallistuminen maailmanmestaruuskilpailuihin Tahlequahissa, Oklahomassa, Yhdysvalloissa. Näihin kilpailuihin otti osaa hyppääjiä 31 eri maasta kaikkiaan 187 kilpailijaa. Joukkueellamme ei ollut sanottavaa menestystä sillä parhaaksi sijoitukseksi jäi A. Takkalan 77. sija yleiskilpailussa. Osanotto MM-kilpailuihin tapahtui SIL:n kustannuksella.

Laskuvarjourheilun keskus toimikunta

LuKT kokoontui vuoden aikana 11 kokoukseen. Tavanomaisten kilpailukalenteri- ja sääntökysymysten lisäksi LuKT teki lukuisia esityksiä laskuvarjohyppytoimintaa koskevista määräyksistä ilmailuviranomaiselle.

Hyppy turvallisuus

Turvallisuus urheilulaskuvarjohyppytoiminnan piirissä säilyi vuonna 1972 hyvänä sillä yhtään vakavaa onnettomuutta ei tapahtunut (v. 1971 oli 2 kuollutta). Lieviä loukkaantumisia kerhot eivät myöskään nyt ilmoittaneet.